

f. eks. for at unddrage sig forfølgning, hård og pågående kørsel, der medfører konkret skadeforvoldelse eller farefremkaldelse, og som udføres med bevidsthed om, at den fører til forulempelse eller farefremkaldelse, samt grove former for kapkørsel, flokkørsel og lignende „chokkørsel“. Bestemmelsen vil også omfatte kørsel med køretøjer uden eller med meget betydelig nedsat bremse- eller styreevne eller andre mangler, der kan føre til nærliggende risiko for andre trafikanter, når risikoen har stået eller måttet stå føreren klart.

I den foreslåede formulering ligger endvidere, at de følger, som kørslen har haft i form af personskade eller materiel skade, ikke kan tillægges afgørende betydning. Om kørslen resulterer i sådanne skader, vil ofte bero på tilfældige omstændigheder, som ikke har nogen virkelig sammenhæng med kørselens karakter. For så vidt angår personskade er forslaget på dette punkt næppe ganske i overensstemmelse med de hidtil anlagte synspunkter, idet man efter gældende praksis også i relation til frakendelsesspørgsmålet har lagt vægt på, om der er sket personskade af et sådant omfang, at der har været grundlag for at dømme for uagtsomt manddrab efter straffelovens § 241 eller uagtsom legemsbeskadigelse efter straffelovens § 249. Man har imidlertid ikke fundet, at de hensyn til de skadelidtes og omgivelsernes reaktion, som må antages at ligge bag denne praksis, bør tillægges afgørende betydning for valget mellem betinget og ubetinget frakendelse.

Ubetinget frakendelse skal ifølge *nr. 2* endvidere ske, når føreren i prøvetiden for en betinget frakendelse begår et forhold, der medfører frakendelse efter § 123, stk. 2. Reglen finder anvendelse, hvad enten den tidligere betingede frakendelse er sket på grund af en kørselsfejl eller — i medfør af undtagelsesreglen i § 124, stk. 3 — på grund af spirituskørsel.

Reglen skal i øvrigt sammenholdes med reglen i § 127, hvorefter nyt forhold i prøvetiden betyder, at den nye frakendelse omfatter begge forholdene.

Dersom det nye forhold er begået efter prøvetidens udløb, skal det tidligere forhold ikke tillægges nogen betydning i forbindelse med valget mellem betinget og ubetinget frakendelse.

Ubetinget frakendelse skal ifølge *nr. 3* endelig ske, hvis føreren tidligere er frakendt førerretten ubetinget, og det nye forhold er begået inden 5 år fra endelig dom. Bestemmelsen gælder, hvad enten den tidligere ubetingede frakendelse er sket som følge af spirituskørsel eller kørselsfejl.

Bestemmelsen i *stk. 3* åbner adgang til under særlig formildende omstændigheder at anvende betinget frakendelse i tilfælde, hvor frakendelse efter *stk. 1* og *2* ellers skulle ske ubetinget.

Som anført i de almindelige bemærkninger bør konsekvenserne for føreren ikke tillægges væsentlig selvstændig betydning ved spirituskørsel. Derimod kan der undtagelsesvis tænkes at foreligge sådanne undskyldende momenter i forbindelse med spiritusindtagelsen og kørslen, at der kan være grundlag for at nøjes med betinget frakendelse.

For så vidt angår kørselsfejl, som efter *stk. 2, nr. 1*, medfører ubetinget frakendelse ved førstegangsovertrædelser, vil der efter det foreslåede kriterium formentlig kun yderst sjældent være grundlag for at anvende reglen i *stk. 3*. De konsekvenser, som frakendelsen kan have for føreren, bør heller ikke i disse situationer i sig selv kunne begrunde anvendelse af betinget frakendelse.

Endvidere vil reglen undtagelsesvis kunne anvendes i tilfælde, hvor der efter bestemmelserne i *stk. 2, nr. 2* og *3*, skulle ske ubetinget frakendelse.

Til § 125.

Samtidig med, at reglerne er ændret, således at betinget frakendelse bliver udgangspunktet ved kørselsfejl, har man ment det rimeligt at forlænge mindstetiden for frakendelse fra de gældende 6 måneder til 1 år. I en række af de situationer, hvor ubetinget frakendelse på grund af kørselsfejl skal ske ved førstegangsovertrædelser, vil der også efter gældende praksis blive fastsat en frakendelsestid på 1 år eller længere. For så vidt angår spirituspåvirkede motorførere vil forlængelsen ikke få nogen praktisk betydning, idet der i forvejen efter praksis sker frakendelse i mindst 1 år og 6 måneder.

Til § 126.

I den foreslåede bestemmelse fastsættes indholdet af den betingede frakendelse. Det eneste vilkår for den betingede frakendelse er, at den pågældende ikke i en prøvetid på 3 år fra endelig dom fører motordrevet køretøj under sådanne omstændigheder, at førerretten skal frakendes ham efter § 123. Der er ikke hjemmel til at fastsætte andre vilkår for den betingede frakendelse, heller ikke i form af længere eller kortere prøvetid. Ved en betinget frakendelse fastsættes frakendelsestidens længde ikke. Såfremt føreren i prøvetiden overtræder vilkårene for den betingede frakendelse, skal der fastsættes en ny fælles frakendelse for begge forhold, jfr. § 127.

Til § 127.

Bestemmelsen regulerer virkningerne af overtrædelse af vilkårene for en betinget frakendelse. Ved vilkårsovertrædelse skal der som foran nævnt fastsættes en fælles frakendelse for det nye forhold og det forhold, der omfattes af den betingede fraken-